

ת"פ 16131/09/12 - מדינת ישראל נגד רעיה יודשקין, אוסקנה קורבטוב - עניינה הסתיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 16131-09-12 מדינת ישראל נ' יודשקין ואח' 02.01.2014

בפני בעניין: כב' השופטת יהודית אמסטרדם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גלית אפרתי
נגד
1. רעיה יודשקין
ע"י ב"כ עו"ד אוהד מגורי
2. אוסקנה קורבטוב - עניינה הסתיים
המאשימה
הנאשמים

גזר דין (נאשמת 1)

א. פתח דבר

1. נאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") הורשעה עפ"י הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של סיוע למסחר ברכב ובחלקים גנובים, גניבת רכב או סיוע לגניבה או לזיוף מסמך (ריבוי עבירות), ושימוש במסמך מזויף (שתי עבירות).

2. עפ"י הנטען בכתב האיטום בו הודתה הנאשמת, ידידה של הנאשמת - פליקס סקליארביץ' (להלן: "**פליקס**") פנה לנאשמת וציין בפניה שהוא יכול להשיג כלי רכב בעלות נמוכה, וביקש שהיא תמצא לו קונים. הנאשמת הפנתה את חברתה - נאשמת 2 אל פליקס, וסיכמה איתו בתיאום עם נאשמת 2 כי הלה ימכור לה רכב גנוב תמורת 12,000 ₪. זהותו של רכב זה מסוג מאזדה 3 שנת ייצור 2008 - זויפה (להלן: "**הרכב המזויף**").

הנאשמת קיבלה לחזקתה את הרכב, ולאחר מספר שבועות בתאריך 14.02.2008 היא העבירה את הרכב לנאשמת 2, על אף שידעה שמדובר ברכב גנוב ומזויף.

3. בסמוך לאחר מכן פנתה נאשמת 2 לנאשמת, והודיעה לה שמועד המבחן השנתי (טסט) קרב ובא, וביקשה ממנה למסור לה רישיון רכב תקף. הנאשמת הסכימה לעשות כן תמורת תשלום נוסף בסך 2,000 ₪.

הנאשמת סייעה לפליקס לזייף בעצמו או באמצעות אחרים מספר מסמכים הנחזים להיות קשורים לבעלות או

לחזקה או לשימוש ברכב, והנושאים כותרות "רישיון רכב", "תעודת ביטוח חובה", ו"תעודה בדבר פליטת מזהמים ברכב". בפועל, מסמכים אלו נחזו להיות את אשר אינם, ונמסרו לנאשמת 2 מהנאשמת בתמורה סך של 2,000 ₪.

הרכב המזויף התגלה בבדיקה אקראית בתאריך 29.12.2010.

ב. הסדר הטיעון

4. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו כל אחד מהם יוכל לעתור לעונש באופן חופשי. ב"כ המאשימה הביעה הסכמתה כי יתקבל תסקיר שירות המבחן על אף שאין דרישה זו עפ"י חוק עקב גילה של הנאשמת.

ג. תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת הינה גרושה בת 37, אם לילד בן 6 שנים אשר עלתה ארצה בגפה מרוסיה.

עוד עלה מהתסקיר, שהנאשמת במהלך חייה נחשפה לבני זוג אשר נהגו כלפיה באלימות פיזית והשפילו אותה מילולית. על אף זאת, היא לא נפרדה מהם, אף לא מזה האחרון, שעבורו ביצעה את העבירות נשוא התיק דנן.

הנאשמת גדלה ובגרה בעזובה פיזית ורגשית, ורק בשנים האחרונות, לאחר שהפרשה הקשורה לתיק דנן התגלתה והחבר - נעצר (שנת 2010), מצאה הנאשמת לנכון לנתק קשריה עמו ולחפש אפיקים חדשים. היא מצאה עבודה כמנהלת מרפאה ומסייעת לפיתוח פרויקטים רפואיים, מעסיקה העיד עליה שהיא עובדת מסורה.

בצד עבודתה גידלה את בנה הקטין.

6. הנאשמת נטלה אחריות למעשיה והביעה צער וחרטה כנים בפני קצינת המבחן וביהמ"ש. יחד עם זאת, היא הביעה חשש שההליך המשפטי יקטע את מאמציה לשיקום וניהול אורח חיים נורמטיבי במסגרת עבודתה, וכן במסגרת לימודיה באוניברסיטה הפתוחה.

7. שירות המבחן התרשם כי בבסיס התנהגותה של הנאשמת המפורטת בכתב האישום, הייתה מערכת יחסים זוגית אלימה ותלותית. נוכח נזקקותה הטיפולית היא שולבה ע"י שירות המבחן בקבוצה טיפולית ונוטלת בה חלק החל מתאריך 12.11.2013.

עוד התרשם שירות המבחן, כי להליכים המשפטיים הייתה השפעה מרתיעה ומדרבנת, ועל כן, על-מנת שלא לקטוע את המאמצים שהנאשמת עורכת לשיקום חייה, הציעה קצינת המבחן ענישה במסגרת של"צ ולא

במסגרת עבודות שירות, זאת על-מנת לאפשר לה להתמיד בעבודתה ולפרנס את בנה, וכן להמשיך את לימודיה.

טיעוני ב"כ הצדדים

.ד

8. ב"כ המאשימה עתרה לביהמ"ש להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל שלא לריצוי בעבודות שירות, וזאת נוכח האינטנסיביות בפעילותה של הנאשמת ביחד עם המבצע העיקרי - פליקס. הנאשמת הייתה החוליה המקשרת שסייעה להוציא לפועל את התוכנית שהגה המבצע העיקרי כאשר שווי העסקה היה נמוך באופן משמעותי משווי רכב רגיל.

מדובר במעשים חמורים לאור הפגיעה במעשיהם בערך החברתי של זכות הקניין ובטחון הציבור, מדובר במעשים חמורים כמו גם הסיכון החמור שבמעשי הנאשמת שבעקבותיהם רשויות הרישוי לא בדקו את מצב הכשירות של כלי הרכב, ואלה עלולים היו לסכן את המשתמשים בדרך.

9. במקרה דנן, הנאשמת שימשה כמתווכת בין פליקס לחברתה - נאשמת 2. היא נהגה בפועל במשך מספר שבועות ברכב הגנוב והמזויף, וכן, שלשלה לכיסה את התשלום שקיבלה מנאשמת 2. ב"כ המאשימה גרסה, כי מתחם הענישה עפ"י ההלכה הפסוקה הוא בין 18 ל-30 חודשי מאסר.

בשל היעדר הרשעות קודמות לנאשמת, ונוכח הודאתה שחסכה מזמנו של ביהמ"ש וייתרה הצורך בהטרחת עדים, כמו גם הנסיבות האישיות המיוחדות שלה - עתרה התובעת לביהמ"ש להענישה ברף התחתון של מיתחם הענישה (18 חודשים), וזאת בצד מאסר על-תנאי וקנס כספי גבוה מזה שהוטל על נאשמת 2.

10. ב"כ הנאשמת הדגיש את חרטתה של מרשתו, בציינו כי דווקא מעצרה בתיק דנן פקח את עיניה והביאה להבנה כי עליה לשנות את דרכה. במסגרת ההליך השיקומי היא החלה לעבוד וללמוד וניתקה את כל קשריה מפליקס והחבורה שאפפה אותו.

11. ב"כ הנאשמת אף הלין על כך שמתבקש עונש הרתעתי כנגד מרשתו, במיוחד כאשר כתב האישום הוגש לאחר שיהיו של למעלה משנה. לדבריו, לו המאשימה סברה שמדובר במקרה חמור ביותר - אזי הייתה מגישה את כתב האישום בסמוך למעצרה של הנאשמת.

12. ב"כ הנאשמת הוסיף וציין, כי למרשתו אין עבר פלילי כאמור, והציבור לא יצא נשכר אם היא תיענש באופן שלא יהיה ביכולתה להמשיך בהליך השיקומי, לעבוד ולשלם שכר דירה ולכלכל את ילדה.

דברי הנאשמת

.ה

13. הנאשמת עתרה אף היא לביהמ"ש לאפשר לה להמשיך וללמוד וכן לעבוד ולגדל את בנה בעצמה, בצינה שאין לה קרובי משפחה בישראל, ואיש זולתה לא יוכל לגדל את בנה.

הנאשמת הביעה מוכנות לשלם קנס וביקשה שהוא יחולק לתשלומים.

דין

14. הנאשמת ביצעה עבירות חמורות והגישה סיוע לחברה - פליקס תוך פגיעה בקניין הציבור ובטחונו. העבירות בוצעו לצורכי הפקת רווח כספי מהיר, ונפיצות העבירות מגיעה לכדי "מכת מדינה". גזירת עונשים כבדים על מבצעי העבירות הללו יש בה גם כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים.

הנאשמת בתיק דנן פעלה תחת השפעת בן-זוגה ופעלה על-מנת לרצותו, ואף רווחיה לא היו גבוהים במיוחד.

לאחר שהתגלו מעשיה, הנאשמת לא המתינה לשירות המבחן על-מנת שיחלץ אותה מחייה הקודמים, אלא היא ניסתה בכוחות עצמה ואף הצליחה להיחלץ מקשריה העביתים עם אותו עבריין (פליקס). כיום היא איננה עוד בקשרים עמו, ובפועל ניתקה כל קשר מסביבתה העבריינית. היא החלה לעבוד כמנהלת מירפאה לשביעות רצון מעסיקה, ואף החלה ללמוד באוניברסיטה הפתוחה.

הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה

15. על גזר הדין שבפנינו חל תיקון מספר 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" (להלן: "תיקון 113").

סעיף 40ג(א) רישא לתיקון 113, מורה לבית המשפט לקבוע "מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם" בהתאם ל"עיקרון ההלימה" הקבוע בסעיף 40ב לתיקון 113, המורה על "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

בקבעו את מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.".

16. דיו רב נשפך אודות חומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת, נוכח הפוטנציאל הגלום בביצוען לסיכון ציבור המשתמשים בדרך והפגיעה בקניין הציבור. משכך, הוסיף המחוקק לחוק העונשין סימן עבירות מיוחדות הקרוי: "עבירות בקשר לרכב", והחמיר את הענישה בקשר לגניבת כלי רכב.

17. אשר ל "מדיניות הענישה הנהוגה" (סעיף 40ג(א) לתיקון 113) - עיון בפסיקה מעלה, כי טווח הענישה המוטלת בגין העבירות המיוחסות לנאשמת, הינו נרחב למדי ותלוי במגוון רחב של נסיבות.

בע"פ 1323/13 רך חסן נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 13.5.13) עמדה כב' השופטת ארבל על השוני שבין מתחם העונש ההולם ובין הענישה הנהוגת בציינה, כי:

"מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי- עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג."

18. יש איפוא, לקבוע את מתחם העונש ההולם לא רק בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה באופן כללי, אלא בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - נושא המוסדר בסעיף 40ט לתיקון 113.

19. סעיף 40ט(א) לתיקון 113 מתייחס ל"נסיבות הקשורות בביצוע העבירה" ובהן יש להתחשב כל אימת שבית המשפט סבור **"שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם"**.

להלן אדון בנסיבות הרלוונטיות למקרה דנן:

א. **"התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם"** (סעיף 40ט(א)(1)+(2) לתיקון 113)- לביצוע העבירות בתיק דנן קדם תכנון, הגם שאת רובו אין לזקוף לחובתה של הנאשמת, כי אם לידידה דאז פליקס. חלקה של הנאשמת בא לידי ביטוי בקבלת הצעתו של פליקס, בהפנייתה אליו של נאשמת 2 וסיומה בזיוף המסמכים.

ב. **"הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה"** (סעיף 40ט(א)(3) לתיקון 113)- פוטנציאל הנזק קיים נוכח העובדה שנמנעה בדיקת מצב כשירות כלי הרכב, דבר אשר עלול היה להוביל לסיכון חיים של ממש למשתמשים ברכב ואף לכלל ציבור המשתמשים בדרך.

ג. **"הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה"** (סעיף 40ט(א)(5) לתיקון 113)- מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי הנאשמת פעלה תחת השפעתו של בן זוגה דאז עמו ניהלה מערכת יחסים אלימה ותלותית.

20. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובנסיבות ביצוע העבירות, **מתחם העונש ההולם, יעמוד על 6- 20 חודשי מאסר.**

שיקולי גזירת העונש

21. סעיף 40י"א לתיקון 113 מפרט שורה של נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אך במידה שהן

מתקיימות יש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה:

א. "הפגיעה של העונש בנאשם" ו"הפגיעה של העונש במשפחתו" (סעיפים 40א(1)+(2) לתיקון 113) - הנאשמת עלתה לארץ בגפה ומטופלת בילד בן 6, אשר אין בן משפחה אחר שיוכל לגדלו ולפרנסו, ויהיה צורך בשליחתו למשפחת אומנה. בנוסף, כליאתה תגרור פיטוריה ממקום עבודתה, וכך גם הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב. "נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה", "חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה" (סעיפים 40א(8)+(10) לתיקון 113) ו"נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב" (סעיף 40א(4) לתיקון 113) - הנאשמת גדלה בעזובה פיזית ורגשית ונהגה לקשור עצמה בבני זוג אשר נהגו כלפיה באלימות פיזית והשפלה מילולית. העבירות בהן הורשעה בוצעו לפני למעלה משלוש שנים, על רקע אחת ממערכות יחסים אלו. עם גילוי הפרשה החלה הנאשמת בהליך שהוביל בסופו של יום לשינוי משמעותי באורחות חייה. כיום היא עובדת במקום עבודה מסודר ומעסיקה מסר לשירות המבחן על מסירותה לתפקיד. הנאשמת נטלה אחריות למעשיה והביעה צער וחרטה כנה הן בפני קצינת המבחן והן בפני בית המשפט.

ג. "עברו הפלילי של הנאשם" (סעיף 40א(11)) - עסקינן בנאשמת שזה לה המפגש הראשון עם רשויות אכיפת החוק.

22. שירות המבחן סבר בתסקירו כי ההליך הפלילי שהתנהל נגד הנאשמת היווה עבודה גורם מרתיע ומדרבן, כאשר מאסרה מאחורי סורג ובריח או נשיאה בעונש מאסר בעבודות שירות יגרמו לקטיעת ההליך השיקומי. נוכח נסיבות האירועים כפי שפורטו לעיל, עברה הפלילי הנקי, והערכת שירות המבחן כי למדה את ליקחה וערכה שינוי של ממש לשיקום חייה, מצאתי לנכון להשתמש בסמכותי לפי סעיף 40ד לתיקון 113, ולהטיל על הנאשמת עונש החורג לקולא ממתחם הענישה.

לאור כל המקובץ לעיל, אני מטילה על הנאשמת העונשים כדלקמן:

(א) אני מעמידה את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

שירות המבחן יכין תכנית של"צ לנאשמת ויציג אותה בפני ביהמ"ש עד לתאריך 02.02.2014.

נדחה לתאריך 06.02.2014 שעה 09:30. הודע לנאשמת על מועד הדיון.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

(ב) 12 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא תעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשעה.

(ג) הנאשמת תשלם קנס בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים החל מתאריך 01.02.2014.

הודע לנאשמת על זכותה לערער על גזר-הדין לביהמ"ש העליון תוך 45 ימים מהיום.

**יהודית
אמסטרדם,
שופטת**

ניתן היום, 02 ינואר 2014, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשמת ובא-כוחה.